

mand og Udvalget for Forretningsordenen, jf. den ovenfor citerede § 16 i forretningsordenen.

Er spørgsmålet blevet rejst over for Folketingets formand, har denne typisk bedt Folketingets Lov- og Parlamentssekretariat om at belyse problemstillingen og eventuelt om en indstilling. På dette grundlag, eventuelt suppleret af responsa udarbejdet på foranledning af regeringen eller folketingsudvalg, har formanden truffet sin beslutning om anvendelse af forretningsordenens § 16. Udvalget har fra Lov- og Parlamentssekretariatet fået en oversigt over praksis i disse sager.

Det er et gennemgående træk, at Folketingets formænd normalt har taget udgangspunkt i en formodning om, at regeringen - ikke mindst på grund af ministeransvarsreglerne - forud for fremsættelsen gennem sine sagkyndige i Justitsministeriets Lovafdeling har sikret sig, at regeringsforslagene ikke strider mod grundloven. Herudover har formændene generelt haft den holdning, at et forslag kun skulle indstilles til afvisning i henhold til forretningsordenen, når det helt klart har været i strid med grundloven. I de relativt hyppige sager om, hvor vidtgående ændringer der kan gennemføres i fremsatte lovforslag, jf. grundlovens § 41, foretages en grundig vurdering, og det sker ikke sjældent, at ændringsforslag tages tilbage på baggrund af tilkendegivelser fra formanden. Bortset fra disse sager har formanden i de fleste tilfælde, hvor spørgsmålet om grundlovsmæssighed har været rejst, ikke fundet tilstrækkeligt grundlag for at indstille til Tinget, at lovforslaget blev afvist.

Drøftelserne i udvalget har vist, at der fortsat ikke er flertal for etablering af et lovråd. Derimod har der været tilslutning til, at Folketingets formand og Udvalget for Forretningsordenen i fornødent omfang kan indhente juridiske responsa fra en eller flere juridiske eksperter, når der viser sig behov for det. Herved og med den ekspertise, der også bør være til rådighed i Folketingets Lov- og Parlamentssekretariat, må man kunne imødekomme det forventede stigende behov for forfatningsretlig rådgivning.

e. Den tekniske og juridiske bistand, der er til rådighed under behandlingen af lovforslag m.m.

De lovtekniske opgaver og udviklingen heraf er beskrevet ovenfor under a-c. Udvalget er opmærksom på, at der allerede i dag er tale om en meget vigtig og meget specialiseret funktion, for hvilken der gælder en meget lille fejlmargen, og

som udføres af et begrænset antal medarbejdere.

Ud over disse lovtekniske opgaver ydes der også i andre henseender juridisk rådgivning af Lov- og Parlamentssekretariatet. Det sker på følgende områder:

- Som led i den parlamentarisk-juridiske sekretariatsbetjening af Folketingets formand, Præsidium og Udvalget for Forretningsordenen
- På grundlag af henvendelser fra den lovteknisk ansvarlige og/eller udvalgssekretærer om problemer i relation til behandlede lovforslag
- På grundlag af henvendelser fra udvalg og enkeltmedlemmer

Udviklingen siden begyndelsen af 1990'erne har medført en ikke uvæsentlig stigning i antallet af sager, hvor Folketinget har haft brug for fra sin egen administration at kunne få udredninger og indstillinger om en bred vifte af forskelligartede spørgsmål, som rækker fra egentlig lovteknisk rådgivning til offentligretlige/statsforfatningsretlige spørgsmål, ændring af forretningsordenen og arbejdsgangene i øvrigt, regler om dokumentoffentlighed og personoplysninger, partistøtte- og partiregnskaber m.m. Der kan således allerede i dag konstateres et udvidet behov for forfatningsretlig rådgivning fra Folketingets administration, og den seneste udvikling vil utvivlsomt - uanset øget eksternt rådgivning, der i øvrigt måtte anvendes - medføre en stigning i behovet for at kunne få en beskrivelse af de juridiske problemstillinger og en løsning heraf eller forslag til, hvorledes de kan løses.

Spørgetimen

I Folketingets Præsidium og i Udvalget for Forretningsordenen har man drøftet en revision af reglerne om spørgetimen. Reglerne blev indført ved folketingsårets start i 1997. På baggrund af drøftelserne er der udarbejdet dette forslag til ændring af Folketingets forretningsorden.

Der er enighed om, at spørgetimen bør ændres, således at der gives hovedspørger bedre mulighed for at følge op på sit spørgsmål. Endvidere er der enighed om, at tidspunktet for afviklingen af spørgetimen ikke som i dag bør bindes op på afviklingen af den igennem mange år kendte spørgetid, der ifølge traditionen afvikles om onsdagen i mødeperioden. Videre er der enighed om, at spørgerne bør kunne melde sig hos formanden helt frem til spørgetimens start. Endelig er